

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

5.nodaļa: Gaisma un tumsa.

Skaisti un izsmeloši par labo

396.

Ļauno spēj iznīcināt tikai labais. Šāda patiesība tik vienkārša un tomēr neizprasta. Cilvēkos labais parasti nav aktīvs un tāpēc paliek bezdarbībā. Viņi nespēj saprast, kā labais var pārspēt ļauno, tādējādi iznīcinot tā eksistenci. Labais ir visaktīvākā, možākā, neizsmelamākā, neuzvaramākā sākotne: bet visā viņa darbīgumā, labajam trūkst cietsirdības. Šajā apstākļī, tāpat arī patības un iedomības trūcumā slēpjas viena no nozīmīgākajām atšķirībām labajam no ļaunā. Bet ja pat reliģija un tās pārstāvji parādītu cietsirdību, tad reliģija nebūtu saite ar Augstāko Labumu! Kā gan var iedomāties reliģijas kalpu cietsirdīgu! Bez tam, viņš pierādīs savu tumsonību pret reliģijas Nolikumu priekšā. Labais nevar ieteikt cietsirdību. Bet, apstiprinot labā aktivitātes svēto Mācību, jāpadomā, kā labuma mirdzumā izmantot visu savu laiku, un minētais mirdzums nebūs tikai simbols, bet sirds uguns. Ja mēs gribam iet tālāk, mums jāpielieto aktīvs labums. Mums jāsaprot, ka bedres vietu mēs varam izveidot par īstu svētnīcu. Soli pa solim mums jāaizpilda bezdibenis gaišiem balstiem. Pāri personīgajam noskaņojumam jākrauj labā akmeņi. Lai mazā planēta sadeg, bet Tēvam daudz mājokļu! Katra labā darbība ir mūžīgs sasniegums. Kad ļaunā sārņi jau sen būs satrūdējuši, labā vietas vēl zels.

397.

Visās Mācībās tumšie spēki met ugunīgas bultas uz Apskaidroto. Brīnišķīgos simbolos parādīta šāda kauja. Ne mazāk brīnišķīgi parādīts, ka niknuma bultas nesasniedz mērķi un izveido aizsargtīklu. Pret šo simbolu neizturēsimes vieglprātīgi, tas pilnīgi reāls pat no tagadnes zinātnes viedokļa. Niknuma liesma sastopas ar cildeno sirds uguni un pakļaujas, tikai stiprinādama diženā Gara Agni. Tik neuzvarama ir sirds, kas izpaudusies visā spēkā. Atkāpšanās gadījumā meklējiet dziļāk. Vai sirds parādījusi visu spēku? Vai neiejaucās zemes pārejošais nosacījums? Vai neatmodās pašnožēla? Vai neaptumšoja baļļu trīsas? Un vai nesāka mutuļot šaubas? Patiesi, tur, kur sirds Agni nav aptumšota, tur nevar būt neveiksmes. Cilvēkam bieži šķiet, ka viņš jau aizgājis līdz galam, bet nepareizā acs viņu māna, jo vēl daudz plašuma priekšā, tieši kur arī būtu jānotiek uzvarai. Priekšlaicība noved pie kļūmēm.

398.

Necaurīdīgas bruņas var būt no metāla vai zīda, bet vislabākās bruņas – ugunīgās. Vai gan bez ugunīgām bruņām vadonis noies nolemto ceļu? Kā gan citādi atvairīt niknuma bultas un nauda šķēpus? Bet daudzi vadoņi pat ar zemes apziņu izjutuši, ka viņus sargājušas ugunīgās bruņas. Var sarakstīt plašas grāmatas par vadoņa magnētismu. Var novērot, ka ne āriene, ne balss, ne bagātība, bet kaut kas cits pārliecina tautas. Jau daudzas reizes esmu runājis par sirds Uguni. Tieši šādas bruņas – magnēts pievelk un pasargā. Sacīts – “uzņemšu vairogā visas bultas.” Bet šis vairogs jānokaļ. Šādu vairogu var saņemt tikai no Augšienes, bet cik daudz

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

5.nodaļa: Gaisma un tumsa.

iepriekšējo domu un sarunu vajadzēja, lai nokaldinātu ugunīgās bruņas! Nedrīkst palaist garām ne dienu, ne stundu, lai uzturētu Saskari dzīvu un visur klātesošu. Maldīgi domā, ka zinātne attālina no Augstākās Pasaules, tā var gan mainīt zemes nosaukumus, bet trīsvienīgā būtība paliek kā pamats. Bet Vadonis prot atšķirt kur būtiskais. Varbūt viņš neizrunās Neizsakāmo Vārdu, bet viņš izjutīs to sirdī. Tas Vārds palīdzēs Vadonim nezaudēt pasaules izpratni, tikai tas viegli darina brīnišķīgās bruņas.

399.

Protiet izmantot katru darbību savā apkārtnē, lai nestu gaismu tur, kur ir tumsa. Kurš gan neatmodīsies, kad riebīga rēkšana jauc planētas līdzsvaru? Vajag ievērot, no kurienes lien tumsa. Laupītājiem vispirms uzkliedz, bet pēc tam cilvēks aizsargās darbu un visu daiļo, kas ar to saistīts. Mirušie klusē, bet pat klusēšana var uzkrāt enerģiju.

400.

Daži metāli viegli ievainojas, bet citi atgrūž viens otru. Vajag novērot šādas labā un ļaunā līnijas. Abas puses izveido veselas sakarīgas ķēdes. Bet galvenais šķērslis valstī ir pretējo sākotņu mehāniska sajaukšana, tādējādi sākas priekšlaicīgs sabrukums. Sirds un Saskare ar Hierarhiju pasacīs, kuras daļas ir savienojamas. Cilvēkam nepieciešams sirds un prāta līdzsvars. Sadarbība ir līdzsvara apstiprinājums. Pitagora svētais skaitlis ir Daiļuma līdzsvars. Daudz kas no šīs aksiomas mūsdienās tiek atzīts par nepieņemamu. Stāstīt cilvēkiem par līdzsvaru ir grūts uzdevums.

401.

Sirds saucienu parasti izprot kā abstrakciju, bet Ur. tā nesacīs, jo viņa ir dzirdējusi un izpratusi sirds skanēšanu visā tās cildenajā sasprindzē. Tāda skanēšana, patiešām pastāv un tajā izpaužas spēcīga enerģija. Visbīstamākie tumsas uzbrukumi sašķīst pret šādu enerģijas sasprindzi. Tikai retumis izdodas pavērot tik apbrīnojamu tiekšanos. Ugunīgā sirds zina, kad vajadzīga visas psihiskās enerģijas piesaukšana. No saules pinuma, no kausa koncentrācijas varenā spēka plūsma. Tāda izlādēšanās izklieš visļauņākos sūtījumus. Mēs vienmēr priecājamies redzēt šādu modru sirdi. Jo uzbrukums ir vienmēr negaidīts, un spēku koncentrācija iespējama pie izcilas modrības. Bieži šādu modrību aizmiglo it kā gurdenums, kas ļoti raksturīgs tumšajiem spēkiem. Bet liesmojošā sirds nepadodas šādiem indīgiem ķīmiskiem. Bet atcerieties, ka ļaunā spēki, pazīstot savu iedarbību uz nesagatavotiem organismiem, izsūta divkāršus, atkārtotus triecienus.

Pēc pirmā mēģinājuma ļoti kāpiniet modrību.

402.

Domāšanas svārstīguma dēļ cilvēki nesaredz ne prieku, ne briesmas. Bet Mēs lūdzam vienmēr padomāt, kad sirds čukst par draudiem vai jaunu prieku. Nav arī jābrīnās, jo tumšie spēki tuvojas pat visvētākajām vietām. Bet jūs jau esat redzējuši šādas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

5.nodaļa: Gaisma un tumsa.

parādības un zināt, ka bezbailība ir pirmais nosacījums, lai atvairītu katru ļaunumu. Bet būsīm godīgi pret sevi, lai konstatētu, kur bija bailes un kur tās bija izdzītas. Šausmas ir tumšo ierocis.

403.

Vadoni neskumdina šķietamās neveiksmes, jo viņš zina, ka labā daudzums spēj piepildīt jebkuru bezdibeni. Viņš jutīs katru novirzienu no ceļa, bet tas dos viņam tikai kā vienu iespēju apmeklēt jaunu sfēru. Tāpat arī labais vadoņa rokās kļūst par īstu Gaismu. Ne jau tas ir mierinājums, ka neveiksme nav iespējama, bet gan tas, ka katrs labā sasniegums ir jauns panākums.

Neieteicu skaitīt tumsas zīmes, tās ievēdīs tikai tumsā. Gaisma ir tikai viena, un Gaisma var būt mērogs un atbalsts.

404.

Karojošā gara gaita spēj virzīt veselu karapulku uz labu. Karojošā gara griba vadīt veselu karojošu pasauli. Karojošā gara griba spēj apstiprināt jaunus ceļus jaunai celtniecībai, tāpēc katrs mūris var sabrukt zem kareiviskās gribas spiediena. Kareiviskais gars, kas atklāj ugunīgos apvārsņus, ir tas gars, kas apstiprina Augstāko Spēku. Kareiviskais gars spēj piesātināt katru parādību, kas iet ar Kosmisko magnētu. Cik daudz spriegumu kareiviskais gars spēj pārvarēt! Kareiviskā griba rada un izveido jaunas iespējamības. Tāpēc lai visi, kas iet ar gaismu, saprot virzītājas gribas kareivisko nozīmi, jo kareiviskās gribas sekotāji iet ar Uguni. Tā sapratīsim Mūsu gribas ugunīgos nesējus.

405.

Vai Gaisma var noliegt savienību ar tumsu? Tai jānodziest, lai savienotos ar pretējo sākotni. Lai Gaismas Vadonis neiedomājas uzņemt nometnē Gaismas dzēsējus un pretiniekus. Gaisma nevar pavairot tumsu, tāpat arī tumsa nevar pavairot Gaismu, tātad šādas savienības ir pretruna ar Dabu.

406.

Tumsoņi ieskata, ka Starojošais nācis atriebties tumsai. Bet Gaisma pat neiznīcina tumsu. Pareizāk, tumsa tuvojoties Gaismai, sairst un iznīkst. Ļoti būtiski ir apjēgt, ka, tuvojoties Gaismai, tumsa pati sevi iznīcina.

407.

Karojošā tumsa pazīstama visām tautām zem dažādiem nosaukumiem. Galu galā tumsa ir visbriesmīgākais Avidijas veids. Bet, sākot darboties, tā ir ļoti bīstama. Tā ir drosmīgi jāpārdzīvo darbībā, kamēr tā galīgi iznīcināta. Sacīts – tumsa kā paklājs uz Ugunīgo Pasauli. Bet lai ātrāk atbrīvotos no tumšo pakājes, jāiededzina sirdis. Tā Ugunīgā Pasaule būs mērķis uzvarai pār tumsu. Ja tumsa ir bīstama, tad arī mērķim jābūt varenam.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

5.nodaļa: Gaisma un tumsa.

408.

Vērojams jauns sasprindzējums. Ienaidnieki izdomājuši jaunas viltības, bet būsīm kā klints un gūsim uzvaru. Var priecāties, ka katrs uzbrukums pievelk jaunus draugus. Šie draugi nav manāmi, bet viņi ir kā celtnes cements.

409.

Kad Gaismas Spēki kāpina spriegumu, protams, tumsa koncentrē savus spēkus, bet Gaisma ir stiprāka. Tā Mēs radām parādības. Notikumi tuvojas, laiks ir svarīgs un piesātināts. Tā Mēs uzvaram.

410.

Visu gara enerģiju saspringtība, protams, izpaužas spēku sadursmē. Protams, tikai gars, kas tiecas jaunradīt, spēj apzināties to spēku, kas izpaužas pretdarbībā. Kā gan nostiprināt ugunīgo iedegšanos un sasprindzināt katru uguns vadu? Visu atbilstību pievilksme notiek, ja visas ugunīgās strāvas iedegtas. Par jaunrades stimulu ir nepieciešams pieņemt pretošanās likumu, kas kāpina katru celtniecību. Gara pievilksme, patiešām, attīstās visu Spēku ugunīgajā spriegumā. Katrs izplatījuma veidojums var ieviesties dzīvē kā magnētiska pretošanās tumsas spēkiem. Ejot augšup pa ugunīgās Pasaules ceļu, iegaumēsim tiekšanos gara augstākajā kāpinājumā, kad stāvam kā uz bezdibeņa malas, it kā virsotnēs, it kā tumšas sienas priekšā. Tā kāpināsim visus spēkus.

411.

Var iedomāties, kā svārstās Kosmiskie Svāri, jo vienā svaru kausā ieliek visus vēsturiskos notikumus, kas norisinājušies pirms tagadējā laika. Un ja būtu iespējams iztēloties nākamo Pasauli, tad varētu saskatīt, kā vēršas plašumā kauja. Iespējams pārliecināties, kā vēršas plašumā izplatījuma ugunis, un novērot, kā Debesu Spēki bruņojas ugunīgās bruņās, un kā zemes spēki sabiezina izplatījuma parādību. Par to jāpadomā, jo ugunīgā Pārkārtošana prasa, lai apziņa izprastu notiekošo. Svaru ugunīgā svārstība rada viesuļus, kas apdraud nenosvētos, bet paceļ Augstākajās Pasaulēs ugunīgi trauksmīgos. Kosmisko Svāru svārstībās cilvēce nevar izvēlēties vidus ceļu, jo tikai Gaisma vai tumsa cīnīsies par uzvaru. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli iegaumēsim Kosmiskos svarus.

412.

Pēdējos gadsimtos apziņas pakāpes novedušas cilvēku sastinguma stadijā. Cik daudzi vārti atvērušies redzes lokam! Cik daudzas ceļa zīmes izliktas visapkārt, cik daudzi piepildījumi iespējami! Bet priekšvara pavēršanai jāsasprindzina gars ugunīgo sasniegumu patiesiem meklējumiem. Kad pasauli satricina Armagedona Kauja, vai gan mēs neesam pašai dziedīgās ziedošanās liecinieki? Grūtā jaunrade var izvērsties gara svētkos, kas nesīs Pasaulei gaišu nākotni. Bet izstiepto Roku nedrīkst atgrūst cilvēku Gaismas ceļu neizpratne. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāsaprot trauksšanās neatliekamība uz Gaišo Sākotni.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

5.nodaļa: Gaisma un tumsa.

413.

Kosmisko aptumsumu laikā tumšie spēki cenšas pastiprināt savu darbību, jo līdzsvars traucēts un šajā iztraucētajā stāvoklī tumšās būtnes, protams, iedarbina savus spēkus. Kosmiskie aptumsumi sevišķi kāpina notikumu spriegumu, jo tie palīdz spēkiem izvērsties. Kauja pastiprinās un notikumi paātrinās; tumsa sabiezējas, bet Gaisma uzvar, un spožāk mirdz jaunā Zvaigzne.

414.

Lai tumšie negalvo par savu uzvaru. Lai viņi nedīžojas ar savu guvumu. Cirvis jau pacelts, un koks nenoturēsies pret taisnības roku.

415.

Labums un ļaunums tiek pārbaudīts ar sirdi - tādējādi var aiznest Augstākajam nesatricināmu apstiprinājumu. Var atzīt visas relatīvās nepilnības, bet tomēr nešaubīgi var apliecināt, kur labais. Pēc asins spiediena lūko atklāt noziedzniekus, bet neievēro, ka aizdomas vien jau spēj satraukt visu organismu! Labāk piesaistīties Augstākajai Pasaulei, kur atklāti visi slepenie tīstokļi.

416.

Laba darīšanai vajadzētu būt tik dabiskam cilvēka stāvoklim, ka par šādu uzdevumu nebūtu pat jārunā. Cilvēks nedrīkst norādīt uz saviem labajiem darbiem kā uz kaut ko sevišķu, citādi var pieņemt, ka cilvēka parastais stāvoklis – ļaunumā, un tikai izņēmuma kārtā viņš dažreiz atļaujas izdarīt kaut ko labu.

Daudz maldu uzkrājas tūkstošgadu gaitā. Cilvēki sāka labumu vērtēt zeltā. Cilvēki nesa uz templi zeltu un dārgakmeņus, cenzdamies pārliecināt sevi, ka tie ir labākie sasniegumi pasaulē. Cilvēki iedvesa sev maldīgu izpratni par dārgumiem – viņi gan paturēja prātā leģendu par zeltu kā ļaunuma avotu, bet pasteidzās no leģendas iztaisīt pasaku. Cilvēces vēsturē var atrast atkārtotas sacelšanās pret zeltu; ikviens lielais Skolotājs sacēlās pret zeltu, un cilvēki ir steigušies nonāvēt ikkatru, kas uzdrīkstējies sacelties pret viņu iemīļoto elku. Runāju, protams, ne par pašu zelta gabalu, bet par visām tām drausmām, kas to apņēma.

417.

Kad sāks celt domu skolas, tad pārbaudīs arī jūtu nozīmi. Salīdzinot ļaunas jūtas ar labām, atkal būs jāatzīst, cik daudzkārt labais izturīgāks par ļauno.

418.

Daži cilvēki maz runā par Brālību, bet daudz dara tās labā. Bet ir arī tādi, kas nemitīgi runā par Brālību, bet arī nodevība tik tuvu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

5.nodaļa: Gaisma un tumsa.

419.

Patiesi, vajag meklēt. Vajag iegaumēt, ka maza dzirkstele izraisa spēcīgu eksploziju. Jau doma vien pievilks un atgrūdīs. Cilvēku prātu pavēlnieki nereti paši vadāmi. Un ļoti tukšas skaņas spēj nomākt cilvēka gribu un uz mūžu izjaukt jau izvirzīto ceļu!

Labums netraucē, bet ļaunums liek šķēršļus. Tālab iegaumēsim, ka maza dzirkstele noteic varenas eksplozijas.

420.

Jūs redzat, ka pasaule atrodas kara stāvoklī. Tā veidi ir dažādi! Gan apslēpti, gan redzami, bet to būtība viena. Tāpat arī revolūcija pieņem īpatnu jēgu, tā var noritēt arī bez šāda nosaukuma. Daži domā, ka process pārāk lēns, bet patiesībā tas pat steidzīgs.

421.

Nedrīkst atdarināt tumšo inkvizitoru, kas centās ieslodzīt Visumu nekustības cietumā.

422.

Nekaunieties neatlaidīgi atgādināt, ja redzat, ka tumsoņi mīda kājām glābiņu nesošu padomu. Ir pareizi teikts, nemest pērles cūkām priekšā, bet tāpat arī sacīts, ka var uzcelt veselu kalnu, ik dienas nesot pa riekšavai smilšu.

Tikai pretstatu izpratne ved uz brālību.